

Δήλωση Κίκη Καζαμιά

Στις 10 Απριλίου 2004 υπέβαλα την παραίτηση μου προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας από τη θέση του Υπουργού Συγκοινωνιών και Έργων (επισυνάπτεται η επιστολή παραίτησης).

Ο λόγος της παραίτησης μου δεν είναι τόσο η διαφωνία μου για το Όχι του Προέδρου αλλά η απογοήτευση μου για την ανάλυση, τα συμπεράσματα και τον τρόπο παρουσίασης τους στο διάγγελμα του προς το λαό.

Φρονώ ότι πατριωτικές δυνάμεις τάσσονται τόσο με το Όχι όσο και με το Ναι. Όπως υπάρχουν δυνάμεις που πρόδωσαν και πρόσβαλαν την Κύπρο και σήμερα άλλοι τάσσονται με το Ναι και άλλοι με το Όχι. Είναι απλά θέμα αξιολόγησης αντικειμενικών συνθηκών όμως και υποκειμενικής κρίσης, φορτισμένης ή μη, με κάμποσο ή λιγότερο συναισθηματισμό.

Ο Τάσος Παπαδόπουλος δεν είναι κομματάρχης, πάνω απ' όλα εκτός από κύριος πολίτης με συναισθήματα είναι πρωτίστως ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Και στις έγνοιες του έπρεπε να βρίσκεται πάντοτε και η πρόβλεψη για την επόμενη ημέρα του Δημοψηφίσματος στις σχέσεις των πολιτικών δυνάμεων του Ναι και του Όχι.

Κατά την ταπεινή μου κρίση ο Πρόεδρος δεν υλοποίησε την εκφρασθείσα πριν το διάγγελμα πρόθεση του να σεβαστεί την αντίθετη άποψη και τη διαφορετική προσέγγιση. Σχεδόν τη μηδένισε και την αφόρισε προσπαθώντας να αγγίξει τις ευαίσθητες συναισθηματικές χορδές των περισσότερων πολιτών που όλοι μας γνωρίζουμε ότι ήταν σχεδόν σε σύγχυση λόγω μη επαρκούς, απλής και ορθής επεξήγησης των προνοιών του σχεδίου.

Παραιτήθηκα όχι γιατί μου το υπέβαλε οποιοσδήποτε, εξάλλου νοιώθω ότι τόσο προσωπικά όσο και πολιτικά με τις ενέργειες, τις δραστηριότητες και τη συμπεριφορά μου βρισκόμουνά πολύ πιο κοντά στον Πρόεδρο παρά πολλοί από αυτούς που καλούσαν υπουργούς σε παραίτηση. Αλήθεια ποιός τους πρόσφερε ή από ποιόν έλαβαν το δικαίωμα να το πράξουν.

Η ενέργεια της παραίτησης μου έχει επαναλαμβάνω σχέση με αυτό που μου υποβάλλει η συνείδηση μου. Είναι θέμα εντιμότητας απέναντι στον Πρόεδρο, η συνεργασία με τον οποίο μέχρι τώρα υπήρξε άψογη. Από τη στιγμή όμως που διαφωνώ μαζί του σε ένα τόσο κεφαλαιώδες θέμα, από τη στιγμή που ενσυνείδητα αποφάσισα να εκφραστώ δημόσια αντίθετα με τον Πρόεδρο, δεν δικαιούμαι να ανήκω στο Υπουργικό του Συμβούλιο.

Εξάλλου γνωρίζοντας λίγο ή πολύ τον Πρόεδρο στα δεκατέσσερα χρόνια της γνωριμίας και συνεργασίας μας, με την παραίτηση μου δεν έκανα τίποτα το διαφορετικό που θα έπραττε και ο ίδιος αν βρισκόταν στη θέση μου. Είμαι ακράδαντα πεπεισμένος ότι έπραξα αυτό που πρέπει.

Και κάτι τελευταίο. Παρακαλώ τα γραφόμενα μου να μην χρησιμοποιηθούν από κανένα και κυρίως από δυνάμεις που αντιπολιτεύονται τον Πρόεδρο. Η εκτίμησή μου για τον Πρόεδρο παραμένει γι' αυτό ο καθένας ας χρησιμοποιεί τη δική του επιχειρηματολογία.